

روزنامه‌های جهان

مجله زنان
شماره ۱۰۰
۱۳۸۲

مجله زنان
شماره ۱۰۰
۱۳۸۲

مجله زنان
شماره ۱۰۰
۱۳۸۲

مجله زنان
شماره ۱۰۰
۱۳۸۲

مجله زنان
شماره ۱۰۰
۱۳۸۲

مجله زنان
شماره ۱۰۰
۱۳۸۲

زنان عضو پارلمان‌های جهان

● زنان برای نشان دادن توجه خود به خود تلاش بسیاری می‌کنند و در این راه اغلب شاهد تجارب تلخی از روابط قدرت، تلافی‌ات حاکم بر اصول احزاب و گروه‌ها و نگاه منتقدانه‌ی رسانه‌ها هستند.

مجادله در مورد دموکراسی به طور اعم و مسئله نقش زنان در سیاست به طور اخص، با مشارکت مردان و زنان سیاستمدار در سال ۱۹۹۷ اعلام داشت: هدایت امور جامه‌ای که در آن زنان و مردان در برابری کامل و برای تکامل یکدیگر تلاش کنند، بدون مشارکت واقعی میان مردان و زنان، ممکن نیست. زنان و مردان مکمل تفاوت‌های یکدیگر را در جوامع توسعه (اصول ۴ اعلامیه جهانی دموکراسی).

مستند می‌توانند پاسخگوی پرسش‌های فوق باشند، بلکه بدین سبب که این گونه زنان در زمین نخستین افرادی هستند که پاسخ ایشان کاملاً به اعتبار گروهی آنان به عنوان شخصیتی سیاسی و ایفاگر نقشی بر صحنه‌ی سیاست بستگی دارد.

حضور زنان در صحنه‌های سیاست و تصمیم‌گیری ممالک چه مفهومی دارد و به چه کار می‌آید؟ آیا این حضور، تحولی نوین را در صحنه‌ی سیاست جوامع در پی خواهد داشت؟ اتحادیه‌ی بین‌المجالس، سعی داشته است تا بتواند این پرسش‌ها را که بارها و بارها مطرح شده‌اند، برای زنانی که در صحنه‌ی سیاست کشورهای مختلف حضور داشته‌اند، مطرح کند. البته نه بدان دلیل که این زنان تنها کسانی

سیاسی زنان و سهم طبیعی آنان در سیاست به دلیل نقشی که در کامل کردن و عتقا بخشیدن به نقش مردان جامعه برای تحصیل رفاه دارند، تاکید می‌ورزد. در این کتاب سعی شده است با تکیه بر مثال‌های عینی و مشخص، نشان داده شود که در هر نقطه از جهان که تعداد زنان در رأس سیستم قدرت و تصمیم‌گیری‌های سیاستی فراوان باشد، این گروه تغییراتی را در محیط از پیشت و روند تصمیم‌گیری‌های سیاسی وارد می‌کنند که نتیجه‌ی آن ملایم‌تر کردن و تحدید نتایج سیاست جامعه است.

از سوی دیگر شواهد به دست آمده مستدل بر پایه‌های خاصه نشان می‌دهد که این سیاست در سطح جهانی کم‌تر به روی زنان گشوده شده است. زنان برای نشان دادن گرایش‌های فعالیتی از خود تلاش بسیاری می‌کنند و در این راه اغلب شاهد تجارب تلخی از روابط قدرت، تناقضات حاکم بر اصول احزاب و گروه‌ها و نگاه منتقدانه‌ی رسانه‌ها، هستند. اینان باید بدون کنار گذاشتن وظایف زنانه‌ی خویش قوانین بازی و رقابت سیاست را بیاموزند و حتماً در دام شیفت‌های جنسیت‌گذار نشوند.

اینان، باید بتوانند پنهانی و با ترکیبی خاصی از عهده‌ی مشکلات برآیند تا بدین وسیله سیاست بازی را تمرین کنند. البته باید کاملاً مواظب باشند که در این راه زندگی خود را قدا نگند و شایسته‌ی این نتوانند که منتقدان آنان را به این جرم محکوم کنند که زندگی خانوادگی و رفاه‌ی خود را بعد از وظایف و غلاتی سیاسی، از دست می‌دهند.

اتحادیه‌ی بین‌المللی زنان تمامی این شواهد را پس از برگزاری یک پرسش و پاسخ کاملاً مستقیم از ۲۰۰ تن از زنان سیاسی ۶۵ کشور جهان گردآوری کرده است. اینان علاوه‌بر این بوده‌اند به صاحب‌های مکتوب‌ها پاسخ دهند.

بی‌شک این نخستین بازی است که زنان سراسر دنیا با فرهنگ‌های متفاوت تجارب خود را به گونه‌ای بسیار صادقانه و مستقیم و به طور کامل در اختیار ما قرار می‌دهند. شاید این شواهد ما را بر آن دارد که با نگاهی دیگر به دنیای سیاست نظر کنیم.

با وجود این‌همه‌ی فعالیت‌های موجود حوامع کنونی و هیجانات و مشکلات روزمره سیاسی، تنها می‌توانیم آرزو کنیم که حوامع ملایم‌تر به زنان را مخاطب قرار می‌دهند به مردان نیز نگاه داشته باشند و از این راه آنان را تحریر کنند. جریان‌های سیاسی به نفع زنان وارد شوند، به ویژه در فرجه‌ی استه‌ از جریاناتی که از نظر نشان دادن ارزش و اعتبار زنان در روند دموکراسی‌ها مورد نیاز هستند و این امر برای توان پاسخگویی سیاست به تمایلات و دیدگاه‌های هر دو جنس تشکیل حوامع ملایم‌تر ایجاد شده‌اند.

زنان و سیاست (طبق مصاحبه‌ی شاد است)

اتحادیه‌ی جهانی مجالس جهان:

هدایت‌انوز جلاله‌ای که در آن زنان و مردان در برابری کامل و برای

تکامل یکدیگر تلاش می‌کنند،

بدون مشارکت واقعی میان مردان و

زنان، میسر نیست. زنان و مردان

مکمل تفاوت‌های یکدیگر در

جوامعند.

سی‌اف‌رییس حزبی از اروپای

شرقی معتقد شده که سیاسی

اندیشیدن و عمل کردن، مستقل از

جنسیت است.

در حالی که در این کشورها، زنان در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند، در اتحادیه بین‌المللی در سال ۱۹۹۹ در مورد تجربه‌ی سیاسی زنان و رابطه‌ی آن‌ها با دموکراسی تهیه کرده بود. پاسخ دادند: «افریقای جنوبی، آلبانی، الجزایر، آلمان، ایتالیا، آرژانتین، استرالیا، بلژیک، کانادا، کوبا، دانمارک، مصر، کنگو، کلمبیا، کوبا، کرواسیه، دانمارک، دومینیکا، مصر، السالوادور، اسپانیا، اتریش، دولت فدرال روسیه، فنلاند، فرانسه، یونان، گواتمالا، هائیتی، مجارستان، ایرلند، اسرائیل، ایتالیا، ژاپن، آرژانتین، قزاقستان، لیختن‌اشتاین، لوکزامبورگ، مالت، مالی، مکزیک، موزامبیک، نامیبیا، زلاندو نیجریه، نروژ، هلند، پرو، لهستان، جمهوری کره، جمهوری مولداوی، جمهوری چک، رومانی، قبرص، سلطنتی انگلستان، سنت-وینسنت، الجزایر، بوسنیا، سوئد، سوئیس، سورینام، چاد، تایوان، تونس و مجمع‌الجزایر آنتیشیانی و بانواتو، زیمبابوه».

تجربه سیاسی از جمله افرادی که با آن‌ها مصاحبه شده می‌تواند به وزرا و مقامات بلندپایه همچون وزیر دولت، وزیر امور خارجه، معاون وزیر امور خارجه، رئیس مجلس اشاره کرد. Vice-President du Parlaent در میان این زنان، همچنین رهبر و معاونان پارلمانی وجود دارند. همچنان که نمایندگان پارلمانی یا منصوب به مجلس اعلاء یا عوام نیز در میان آن‌ها دیده می‌شوند. بیش‌تر این زنان در طول پنج تا ده سال گذشته به مجلس راه یافته‌اند و تقریباً همگی از آن‌ها فقط پس‌روی یک دوره به نمایندگی انتخاب شده‌اند. (مکمل مجلس شده‌اند، در این کشورها).

از زمانی که تجربه‌ی پارلمانی داشته‌اند به دست آمده (طبق مصاحبه‌ی شاد است)

۱۹۵۹-۱۹۶۰
۱۹۶۹-۱۹۷۰
۱۹۷۹-۱۹۸۰
۱۹۸۰-۱۹۸۴

در همه‌ی کشورهای جهان، زنان در

سیاست‌ها، نقش‌های مهمی ایفا می‌کنند.

در سال ۱۹۸۰، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۸، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

در سال ۱۹۹۹، در همه‌ی کشورهای جهان، زنان

در تمام سطوح و در تمام عرصه‌ها حضور دارند.

● اس. ان سناتور منطقه‌ی عربی می‌گوید: که حضور تعداد بسیار اندک زنان، هیچ کمکی به اصلاح قوانین و انتصاب آن‌ها در دولت یا پست‌های پارلمانی نمی‌کند.

اروپا OSCE (سازمان امنیت و مشارکت اروپا)	۲۹/۶
افریقایی (Subsaharienne)	۱۹/۳
آسیا	۱۲/۴
کشورهای امریکایی	۱۲/۳
کشورهای شمالی	۷
کشورهای حوزه‌ی اقیانوس آرام	۴/۳
کشورهای عرب	۲/۲

میانگین ناحیه‌ای زنان عضو مجلس، اکتبر ۱۹۹۹	۲۸/۹
کشورهای شمالی	۱۵/۳
افریقای شمالی و جنوبی	۱۴/۸
آسیا	۱۲/۱
کشورهای اروپایی عضو سازمان امنیت و مشارکت اروپا	۱۲/۲
کشورهای حوزه اقیانوس آرام	۱۱/۵
افریقای Subsaharienne	۳/۶
کشورهای عرب	

● سن
بیشتر زنانی که با آن‌ها مصاحبه شده، بین سال‌های ۱۹۴۱ تا ۱۹۶۰ متولد شده‌اند، مسن‌ترین آن‌ها ۷۰ سال و جوان‌ترین آنان ۴۱ سال دارند. در زمان تولدش تن از این خاتمه‌ها که مسن‌ترین آن‌ها نیز به شمار می‌آیند، تنها در ۴۲ کشور زنان حق رأی داشتند.

● ثبت احوال
بیشتر زنانی که با آن‌ها مصاحبه شده (۶۰ درصد) متأهل هستند. به همین نسبت نیز افراد مجرد یا مطلقه وجود دارد در حالی که زنان بیوه تعداد کمتری را شامل می‌شوند. در این گروه بندی «سایرین» احتمالاً یا نامزد هستند یا جدا شده‌اند و یا به طور غیررسمی با هم زندگی می‌کنند.

● فرزندان و افراد تحت تکفل:
۷۲ درصد از زنان عضو پارلمان یعنی تعداد ۴۳۸ نفر، مادر خانواده هستند و مجموعاً ۳۸۱ نفر، کودکان آن‌ها را تشکیل می‌دهند. کمی بیش‌تر از نیمی از این فرزندان یک یا دو فرزند و سه تن از آن‌ها به طور نسبی، هفت، ده و ۱۳ فرزند دارند.

۲۴ تن از زنانی که با آن‌ها مصاحبه شده، باید از یک فرد مسن یا پیش‌تریز منزل خود مراقبت کنند و پنج تن از آنان مسئولیت مراقبت از افرادی را که شدیداً ناتوان هستند بر عهده دارند.

● میزان تحصیلات:
تمام زنان پاسخگو به این مقاله تحصیل کرده بودند. ۷۰

در فیدو آن‌ها دیپلم، تحصیلات متوسطه، راهنمایی و ۶ درصد یک دوره‌ی آموزشی عالی را گذرانده بودند. ۷۳ درصد لیسانسیه و ۱۴ درصد مدرک تحصیلات پیشرفته داشتند.

● شغل
بیشتر زنانی که یک مدرک دانشگاهی دارند، یعنی ۴۲ درصد از آن‌ها قبل از ورود به مجلس شغل بوده‌اند. بیش‌تر خانم‌هایی که با آن‌ها مصاحبه شده در بخش اقتصادی کار کرده‌اند و در امور آموزشی نیز بسیار فعال بوده‌اند (۱۷ درصد). شش روزنامه‌نگار، شش پزشک، چهار پرستار، چهار معلم و مددکار اجتماعی نیز در بین این زنان دیده می‌شود. ده درصد از این خانم‌ها حقوقدان هستند و یک نفر هم حسابدار است.

● مسافرت
بسیارین ممکن است به همان نسبت که بتوانند در این طبقه بندی، جزء کشورشان قرار بگیرند، جزء مهندسان نیز باشند. یکی از ستون‌های نمودار رسم شده که باعث تعجب است، ۱۴ درصد از نشان می‌دهد که بیان کننده‌ی این موضوع است که ۴۵ درصد از زنانی که مصاحبه کرده‌اند یادآور شده‌اند که در طول دوره‌ی نمایندگی‌شان شغل خود را نیز انجام می‌دادند.

● تعلق ایدئولوژیک
در این مصاحبه از زنان خواسته شد که آموزش سیاسی خود را بر پایه‌ی جریان‌های مختلف تصریح کنند. از جمله این جریان‌ها می‌توان به حزب چپ، راست، اعتدالی، چپ افراطی و راست افراطی اشاره کرد. از این زنان به طور یکسان سؤال شد که آیا حزب‌شان عضو یکی از چهار جریان سیاسی زیر بوده است:

- دموکرات مسیحی بین‌المللی
- اتحاد دموکراتیک بین‌المللی
- لیبرال بین‌المللی
- سوسیالیست بین‌المللی

از نظر عقیدتی، زنانی که هر مصاحبه شرکت کرده‌اند، اعتقادات دهنده‌ی انتخابات کلی سیاستمداران هستند. همان‌گونه که انگار گذشته‌ی توقعات اجرایی‌اند که به یکدیگر می‌پیوندند تا موجب ارتقای این زنان شوند. این بدین معناست که یک زن کاندیدا شدن پیش‌ترزی خواهد داشت تا از طرف احزاب چپ و اعتدالی پذیرفته شود.

● زنانی که می‌گویند از مجموع جناح‌های سیاسی به جناح چپ تعلق دارند، بیش‌ترین تعداد را تشکیل می‌دهند که شامل ۲۲۶ درصد می‌شود و نه درصد زنانی که اظهار می‌دارند به حزب اعتدالی تعلق دارند، یعنی ۳۱ درصد بودیک هستند. از ۱۶ درصد زنانی که در این مصاحبه اظهار داشتند که تمایلات راست‌گرایانه دارند، ۳/۳ درصد تصریح کرده‌اند که عضو حزب راست‌گرای چپ یا گرایش‌های آن هستند. سایرین که ۵۰ درصد از زنان را تشکیل می‌دهند، شامل کسانی می‌شوند که منسوب به هیچ حزب سیاسی نیستند و یا هم‌گرای هستند که هویت اولیه‌ی آن را انتخاب یا نتران تشکیل می‌دهد.

● عضویت بین‌المللی احزاب سیاسی زنانی که مصاحبه کرده‌اند
هیچ حزبی ۱

- سوسیالیست بین‌المللی
- دموکرات مسیحی بین‌المللی
- لیبرال بین‌المللی
- اتحاد دموکراتیک بین‌المللی

مکتب فکری مربوط به زنانی که با آن‌ها مصاحبه شده

چپ	۳۲/۶
اعتدالی	۳۱
راست	۱۶/۶
سایرین	۱۵/۵
مختلط	۴/۳

در این کتاب تعداد زیادی گفت‌وگو با زنان عضو پارلمان صورت گرفته است که در این مقاله گفت‌وگو با سی. اف. خانمی که رئیس حزب است و اس. ان که مقام سناتوری یک کشور عربی را دارد جهت اطلاع منتشر می‌شود.*

خانم رئیس حزب اروپای شرقی

سی. اف. که در سال ۱۹۵۳ در اروپای شرقی متولد شده، متأهل می‌باشد و دارای یک فرزند است. او مدرک دکترا دارد و در طول زندگی حرفه‌ای خود در مطبوعات کار کرده است. سی. اف معتقد است که زنان با حضور در حیات سیاسی ملی نسبت به مردان از امکانات برابر برخوردار نمی‌شوند، حتی اگر در عمل، کاملاً به اندازه‌ی همکاران مرد فعال باشند. او می‌گوید: «در یک دولت فدرالیستوری و فدرالیستی، مردان هنوز فکر می‌کنند که سیاست، سهم محفوظ آن‌هاست. همه چیز تغییر می‌کند اما به دشواری و این مسئله به زنان بستگی دارد. اگر رؤسای حزب، باهوش باشند از حضور زنانی سود می‌برند که اغلب مصیبت طیب خاطر و ضامن تعادل خاصی هستند. با این همه، ارتقای زنان در ارگان‌های دولتی برای مثال به مقام معاونت حزب، با وجود تلاش‌های گسترده محدود است.»

سی. اف. متقاعد شده که سیاسی اندیشیدن و عمل کردن، مستقل از جنسیت است. او می‌گوید: «زنان و مردان استنباط مشابهی از جامعه و سیاست و ارجحیت‌های سیاسی دارند. زنان قادرند خود را با رابطه‌های قدرتی که شاخص سیاست هستند، وفق دهند. با وجود این به نظر او زنان نسبت به مردان دارای استعدادهای و اتوهایی (برگ‌های برنده) برای مؤثر عمل کردن هستند که به وسیله‌ی آن‌ها می‌توانند ماهیت سیاست خود را تغییر دهند و موجب اعتماد بخشیدن دوباره به مردم نسبت به سیاست شوند.»

او می‌گوید: «علاوه بر این که زنان می‌توانند به شخصیت بسیار قوی برخوردارند، حضورشان به افکار افراطی تعدیل می‌بخشد و در نتیجه تصمیمات متعده حساب شده‌تر می‌شوند. مردها زبانی نسبت به همکاری زنان، تمایل نشان می‌دهند که وظیفه‌ی شفلی آن‌ها به نحو قابل ملاحظه‌ای افزایش یابد. این طرز تفکر که طبق

● علاقه‌مندان می‌توانند این کتاب را که به زبان انگلیسی است، مطالعه کنند.

آن زنان باید همه
کارها را به طور تمام و کمال
انجام دهند، در حالی که مردها
مسئولیت‌ها را برای خود حفظ کنند. همچنان ملوحت
تاریخ با وجود این که برای زنان، ادامه یافت با مردها
بسیار دشوار است. اما حضور آن‌ها در زمینه‌هایی که
مردان اکثریت را تشکیل می‌دهند، دال بر اعتماد
فراوان آن‌ها است و به همین دلیل است که خانم‌ها
سهیم بیش تری را ادا می‌کنند.

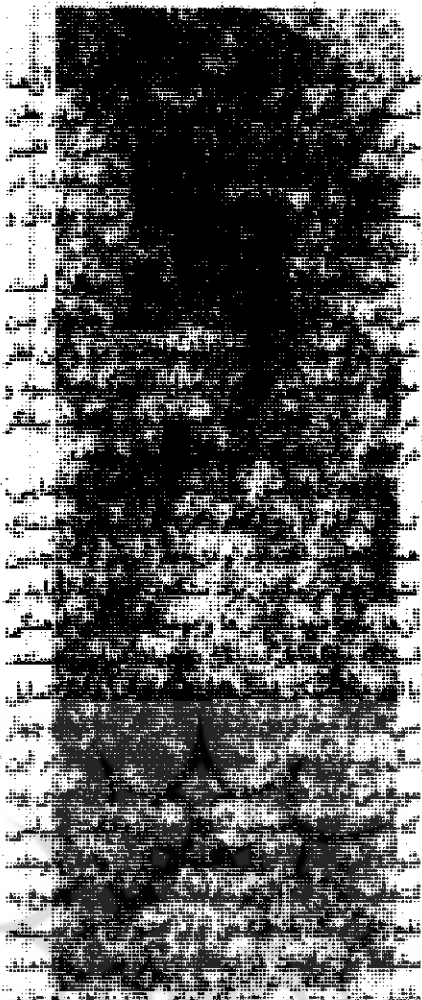
در کشور سی‌اچ سیاست توسط مردان وضع و اجرا
می‌شود. او می‌گوید: اگر زنان همان نفوذ را اعمال
می‌کردند، اصول تساوی و تضمین اجرای دموکراسی به
گفته‌های مطلوب تر صورت می‌گرفت و تلاش‌ها به منظور
بناختن بستر بهتر به نیازهای عمومی جامعه انجام
می‌پذیرفت. در عمل، میان اعتقاد به تمیز این طرز
فکرها، وضعیت فعلی و مخالفت با هر گونه این تحول،
تضاد وجود دارد. از آنجا که تعداد مردان در پست‌های
حساس بسیار است، آن‌ها به هر چه که تمایل داشته
باشند رأی می‌دهند. بین آن‌ها همبستگی وجود دارد،
اما من فکر می‌کنم که همه چیز عوض خواهد شد.

حضور فزاینده زنان در حیات سیاسی موجب
تغییر در نتایج سیاست می‌شود، اما همه این‌ها به
شخصیت زن نیز بستگی دارد. به نظرم می‌رسد که زنان
نماینده تافته‌تر، متصبط‌تر، حساس‌تر و کم‌تر بی‌تفاوت
هستند. حتی مواردی است که در آن مردها به الزام
از رفتار و پیشرفت زنان اعتقاد می‌یابند زیرا زنان قبل از
انجام موارد یاد شده باید کودکان‌شان را تربیت کنند.
به نظر سی‌اچ، تغییر یک مسئله مقطعی است، اما
رقم ۲۵ درصد نشان دهنده حداقل تناسب ضروری
برای ایجاد تغییر است. حداقل همکاری جمعی میان
زنان مدبر منجر به عقب‌نشینی مردان می‌شود. مردها
اغلب نسبت به حضور زنان از خود ضعف نشان
می‌دهند.

حزب و فرهنگ خانوادگی سی‌اچ موجب راه یافتن
وی به عرضی سیاست شده است. تشویق‌ها همیشه
از جانب مردان آگاهی صورت می‌گیرد که در گذشته به
سختی کار کرده‌اند و می‌توانند قداکاری‌هایی را که یک
زن یا رضایت‌ناظر از خود نشان می‌دهد، ارزیابی کنند.
من همیشه از طرف خانواده‌ها، شوهر و دخترم - مورد
تشویق قرار گرفته‌ام.

اما سی‌اچ در زندگی شخصی و عمومی خود با
موانعی روبرو بود. از جمله این که وی با وجود مخالفت
شدید تعدادی از مردان مسیحی، نام خود را در فهرست
کاتولیک‌های

سی‌اچ برای مردان، خدمتگاری ندارد اما عقیده
دارد که وجود خدمتگاری امری است اساسی چرا که این
انگاز را به خاتم خانه می‌دهد که زندگی خانوادگی و
مسئولیت‌های شخصی خویش را مدیریت کند. او آزمایشی که به
شخصی می‌کند، از شغل و مسئولیت‌ها داد. حزب
سی‌اچ در هر دو سطح از فعالیت‌ها شرکت‌گرا
قرار دارد. همبستگی بین اعضای فرامده است.
هر چند که حزب او یک ساختار باز برای زنان به شمار
می‌آید اما سی‌اچ متوجه شده که احزاب سیاسی به

را بگنجان جهت آماده‌سازی انتخاباتی چون همسر من
می‌شوند. نظرات داشته است از جمله بر طریقه‌ی
هدایت فعالیت‌های انتخاباتی. نقش آن‌ها نزد رأی
دهندگان، امور پارلمانی به طور اخص و تجزیه و تحلیل
بودجه ملی.

سی‌اچ در سال ۱۹۹۳ به پارلمان راه یافت و برای
چند سال رئیس گروه پارلمانی خود بود. او نظاره‌گر این
مسئله است که تقسیم زنان در بطن کمیسیون‌های
پارلمانی رضایت‌بخش نیست و فکر می‌کند که حضور
زنان در تمام کمیسیون‌ها می‌توانست کار خوبی باشد.
هر مردی برای دختر خود خواهان هر چیزی است که
موجب فراهم آوردن بهترین شرایط زندگی برای او
شود. اما همه‌ی مردان بر مؤثر واقع شدن و مناسب
حضور زنان در تمام کمیسیون‌های پارلمانی واقف
نیستند. کمیسیون‌های زنان وجود ندارد. باید چنین
کمیسیونی را که مرکب از زنان و مردان باشد ایجاد کرد.
اگر زنان همچنان بر اوضاع خود تأسیف بخورند، اما
حضور و شرکت مردان را نپذیرند، تلاش‌های مجاز
آن‌ها بی‌فایده خواهد بود. قلمروهای فعالیت در بطن
پارلمان که حضور زنان در آن‌ها بسیار حساسی به نظر
می‌رسد، آموزش و فرهنگ، مسائل قضایی و مربوط به
قانون اساسی، امور اجتماعی و بهداشت است. با وجود
این حضور زنان تغییرات قابل توجهی را به طریقی که
مسائل مورد بحث قرار گیرند و از آن نتیجه‌گیری شود،
موجب نشده و نیز بهبود در امر قانونگذاری را به دنبال

نداشته است. همچنان چندان توجهی به منافع
مناسب با موقعیت زنان نشده و در گفتار و عملات
پارلمانی تحولی صورت نگرفته است. به نظر من،
اگر بیخ‌های مهم و حساس به طور یکسان تری
مردان و زنان تقسیم می‌شد، کیفیت و جو کار سیاسی

بهبود می‌یافت.
سی‌اچ می‌گوید که روابط خوبی را با مطبوعات
ایجاد کرده است. او با تکیه بر تجربه‌ی خاص خود
تأیید می‌کند که مطبوعات نگاه متفاوتی نسبت به زنان
و مردان دارند و این موضوع به زنان زن‌هاست چون
مطبوعات نیز توسط مردان اداره و هدایت می‌شوند.

سی‌اچ همچنین می‌گوید که سازمان‌های
غیردولتی به انقلابی کافی با او در ارتباط هستند و
اطلاعات ضروری را در اختیار وی قرار می‌دهند اما از او
بناهی گونه‌ی مؤثری در فعالیت پارلمانی اش حمایت
نمی‌کنند. مطالبه‌هایی که این سازمان‌ها بر پا می‌دارند،
ناز همان سطحی انجام می‌گیرد که جلسات مجلس
تشکیل می‌شوند و حضور ما در آن‌ها الزامی است. در
حقیقت، هیچ تطبیقی میان زنان پارلمانی و برخی از
سازمان‌های غیرانتفاعی وجود ندارد و من نمی‌توانم
این موضوع را بپذیرم. علاوه بر این، سازمان‌های یاد
شده در این اولتر به گونه‌ی وسیعی در ایجاد تحول در
رفتار مردان سهیم بوده‌اند.

در حال حاضر، همان گونه که قبلاً اشاره کردم، زنان
مجبورند رقابت کنند با مردان نسبت به مردان داشته
باشند. آنان تحصیل کرده، مسئول و جدی هستند و
صاحب‌ترین رفتار را دارند. مردان بر این واقفیت واقف
هستند که عموماً این مسئله را به رسمیت
نمی‌شناسند. در آینده، زنان باید همبستگی بسیاری
داشته باشند و مردان باید شخصیت استوارتری از خود
نشان دهند. زنان سیاسی نیز باید به منظور الحاق
ساختن مردانی که نسبت به آن‌ها محترمانه‌تر می‌وززند،
انتطاف بیش تری از خود نشان دهند.

آسی‌ان، سناتور از منطقه عرب

آسی‌ان در سال ۱۹۹۱ در یکی از کشورهای عرب به
دنیا آمد. او با مدرک لیسانس استخدام شد و بعد به
امور تجاری پرداخت. وی در بین زمانی که به این
گزارش پاسخ داده‌اند مسن‌ترین آن‌هاست. اما از آنجا که
در سال ۱۹۹۸ برای نخستین بار به سناتور
منسوب شد یکی از تازه‌واردین آن‌هاست. او در هر
می‌باشد. او می‌گوید: حضور من در مجلس است اما من فرزندم
که همگی کارمند رسمی دولت هستند. من بسیار
حمایت کردند و به من قول دادند که به هر طریقی
ممکن کمک کنند تا من هم به هر طریقی برای فعالیت
و خدمت کنم و بتوانم با موقعیت تمام و کمال مجلس را
کسب کنم.

در کشور آسی‌ان، زنان برای مشارکت در حیات
سیاسی کشور، نسبت به مردان از امکانات قابل
بسیاری برخوردار نیستند. این به هر چه
توجه ندارد که بسیاری از آسی‌ان در حدود
سن داشته‌اند. زنان مجلس به کسب حق رأی
اگر زنان از این حق استفاده کنند تمهیداتی در

پارلمان یا دولت بسیار اندک است. زنان تا حد ممکن تلاش می‌کنند تا در بحیثیات سیاسی و حرفه‌ای کشور شرکت داشته باشند. با این وجود تعداد بسیار کمی از آن‌ها به مجامع حرفه‌ای و همچنین مجلس معرفی می‌شوند. در گذشته، تعدادی از زنان به عنوان شهردار در شهرهای بسیار کوچک و یا روستاها آن‌هم با محافظه‌کاری بسیار انتخاب شدند و همین اقدام هم موجب تقویت این فکر شد که تغییر و تحول امکان‌پذیر است.

به عقیده‌ی این ارزش‌های فرهنگی غالب بر جامعه، مشارکت زنان را محدود می‌کند و این مسئله حداقل در مورد حزب او صادق است. به گفته‌ی او سیاسی‌اندیشیدن و عمل کردن، برای جنس می‌تکر تعریف شده است. او می‌گوید: «ماهیت روابط قدرت سیاسی، زنان را دلسرد می‌کند و چنان‌که آن‌ها استفاده از نظام موجود را بدانند، نمی‌دانند چگونه - یا نمی‌خواهند - خود را با این مسئله وفق دهند. مردان، سیاست را تعیین و آن را هدایت می‌کنند و این بدین معناست که مساوات و اجرای یک دموکراسی اصیل، همچنان به عنوان یک مشکل با برجاست.»

اس‌ان، طی سال‌ها تجربه‌اندوزی، متقاعد شده است که زنان از قابلیت‌های ویژه‌ی جهت عمل‌کرد موثر و سیاسی برخوردارند. او پس از سال‌ها همکاری در سازمان‌های غیردولتی مربوط به زنان و در بخش‌های اجتماعی، بر این عقیده است که زنان نسبت به نیازهای جامعه حساسیت بیشتری دارند و این که در مجموع، این جامعه است که نتایج حاصل از عدم مشارکت زنان را در اتخاذ تصمیمات هم متحمل می‌شود.

به نظر اس‌ان، تغییرات، با تعداد زنانی که در حیات سیاسی، سهمی هستند در ارتباط است، و همچنین که همه چیز با گذشت زمان رفته‌رفته متحول می‌شود. زنان باید حداقل ۳۰ درصد از اعضاء مجلس را تشکیل دهند تا پیشرفت‌های منظم، حاصل شده و به نیت برسند. در آخرین مجلس قانونگذاری، از مجموع ۸۰ نماینده، برای نخستین بار در تاریخ کشور، یک زن در «مجلس عوام» انتخاب شد. او به عنوان یک فرد ترقیخواه، سنسشنگن و خواهان اصلاحات، مورد توجه قرار گرفت. وی در انتخابات بعدی کرسی خود را در حزب از دست داد چرا که رنگوبی و تعصب او به مذاق جامعه‌ای که اعضای آن را عمدتاً محافظه‌کاران تشکیل می‌دادند خوش نیامد. رأی دهندگان، زنانی را در مجلس قبول دارند و برمی‌گزینند که ببینند آن‌ها نه تنها طرفدار اصلاح در مذهب هستند بلکه افرادی می‌باشند که اصالت عمل داشته و در کار خود مجرب می‌باشند.

اس‌ان احساس می‌کند که مسئولیت خاص او نشان دادن احتیاجات و همچنین منافع دیگر زنان می‌باشد. او همچنین فکر می‌کند که این همان چیزی است که زنان دیگر از او انتظار دارند. سازمان‌های غیردولتی که او در آن‌ها عضو بوده و برای آن‌ها کار کرده همانند نزدیکانش او را تشویق کردند تا کرسی مجلس سنرا را

رومای کشورهایی مانند بنگلادش و هندوستان که آن‌ها اداره‌ی دولت‌گنری می‌باشند، مشاهده‌ی این که این دو زن به بسیار خوب از عهدی وظیفه‌ی خود برآمدند برای من اطمینان‌بخش است. او همچنین متقاعد شده است که مساوات در رفتار میان زنان و مردان، می‌تواند ضامن تصاحب کرسی‌های پارلمان باشد. عضو بودن در پارلمانی که تعداد اعضا زن آن بسیار کم است مشکلات ویژه‌ای را به وجود می‌آورد. باز آنجا که در مجلس عوام، هیچ زنی وجود ندارد و همچنین در مجلس سنا تنها سه عضو زن حضور دارند معرفی زنان در بطن کمیسیون‌ها رضایت‌بخش نیست. عدم حضور زنان مؤثر در نتایج قانونگذاری، حضور آن‌ها را در تمام کمیسیون‌ها الزامی می‌کند.

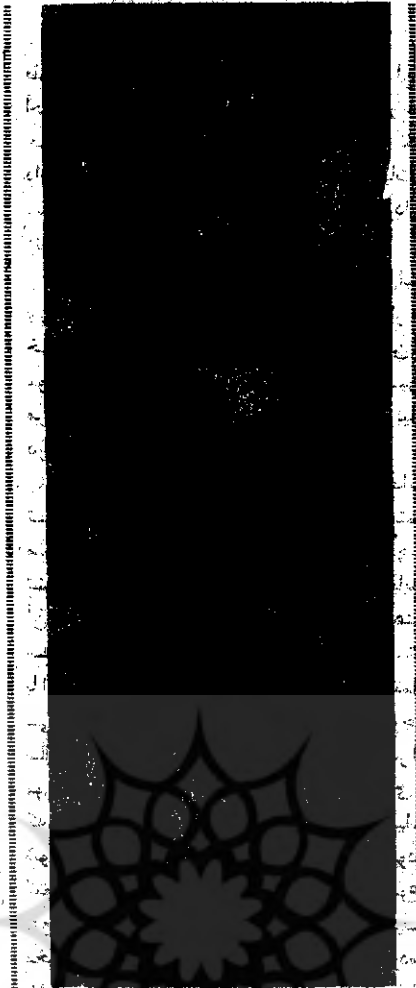
زنان در کشور اس‌ان در زمینه‌های امور داخلی، آموزشی، اجتماعی، اصلاحات قضایی و بودجه که در رأس عملکرد آن‌ها قرار داشته بسیار فعال بوده‌اند. رابطه‌ی اس‌ان با مطبوعات تا این زمان، رضایت‌بخش بوده. تا این زمان، ما یک رابطه‌ی کاری متعادل داشته‌ایم. من امیدوارم که در یک زمان مناسب بر مسئله فعالیت‌های کمیسیون‌ها تأکید بیشتری شود. معرفی زنان با وجود محدودیت‌های بسیار و به طریقه‌ای خاص، موجب شنیده شدن حرف‌های ما می‌شود چرا که ما اقلیت را تشکیل می‌دهیم.

اس‌ان که برای مدتی طولانی در بخش سازمان‌های غیردولتی کار کرده، ارتباط منظمی با سازمان‌های زنان و همچنین سازمان‌های غیردولتی دارد که هدف آن‌ها ارتقاء بخشیدن به وضعیت کنونی زن می‌باشد. این سازمان‌های غیردولتی به نحو مؤثری از او در فعالیت‌های پارلمانی‌اش حمایت می‌کنند و اطلاعات لازم را در اختیار وی قرار می‌دهند.

اس‌ان عقیده دارد که باید از طریق کارگاه‌ها و همایش‌های سازمان‌دهی شده، ارتباطات را به صورت یک جریان منظم، ارتقاء داد. او در این مورد می‌گوید: «من از توانایی خود در جریان وکالت مجلس استفاده خواهم کرد و از این ارتباط بهره‌مند خواهم شد و آن را در تمام سطوح، تقویت خواهم نمود.»

آیا به نظر اس‌ان، تعداد زیاد زنان باید جای وظایف سیاسی را پر کند؟ تجربه‌ی من در مجلس سنا هنوز محدود است. با این وجود، من به مدیران جوان خانم، قوت قلب می‌دهم و به آن‌ها می‌گویم که به جلو قدم بردارند و اعمال آن‌ها به گونه‌ای باشد که جاه‌طلبی سیاسی‌شان شناخته و شنیده شود.

و زنان برای حیات سیاسی، چه چیزی، به ارمغان می‌آورند: «توجه فزاینده مبذول داشتن به نیازها و خواست‌های درونی زنان به خصوص در مناطق روستایی امری است ضروری. این کار موجب ارتباط بهینه میان مردان و زنان خواهد شد و در نتیجه تفاهم و احترام متقابل را به طور فزاینده در پی خواهید داشت.»

بپذیرد. منصوب شدن در مجلس سنا، وضعیت کردن در درون یک گروه کوچک از افراد بزرگ‌نحو دارای تجربه‌ی فراوان، یک سیادت و در عین حال یک امتیاز مصنوعی می‌شود. تا این زمان، من به این روش

او می‌گوید: «خانواده و دوستان نزدیکم مرا تشویق کردند تا این مسئولیت را به عهده بگیرم و از این طریق یک تجربه‌ی غنی یافته گسب کنم.» اس‌ان از فعالیت‌های حرفه‌ای‌اش چشم‌پوشی نکرده اما مجبور است ترتیبات ویژه‌ای را در این خصوص اتخاذ کند. او می‌گوید: «من در مدیریت یک اداره‌ی مربوط به امور خانواده شرکت دارم. فرزندانم در اجرای بخشی از این کار مرا یاری می‌دهند. من یک منشی مخصوص استخدام کرده‌ام که به من در هماهنگ کردن و اداره‌ی فعالیت‌های مربوط به مسئولیت جدیدم در مجلس سنا کمک می‌کند. علاوه بر این، اس‌ان یک مستخدم برای منزل دارد و این چیزی است که برای او اجتناب‌ناپذیر است.»

اس‌ان می‌گوید که حضور تعداد بسیار اندک زنان، هیچ کمکی به اصلاح قوانین و انتصاب آن‌ها در دولت یا پست‌های پارلمانی نمی‌کند. وی سپس از زنانی صحبت می‌کند که برای او حکم مری را داشته‌اند. «من با دیدن عملکرد یک سناتور خانم با تجربه که با انگیزه‌ی خاص همراه با متانت و ذکاوت خود، برای من الهام‌بخش و نماینده‌ی اطمینان بود چیزهای زیادی یاد گرفتم. زنان دیگر برای من حکم الگو را داشتند. مثلاً

